

श्लेष्मगुल्मविनाशाय शूलोदरविनाशनम् ॥
उग्रगन्धा च मरिचं चारचूणसमन्वितम् ।
पिवेन्मूत्रेण संयुक्तं श्लेष्मगुल्मविनाशनम् ॥”

इति श्लेष्मगुल्मचिकित्सा ॥ * ॥

“शुद्धी सौवर्चलं भार्गी वतसकं यावश्च कजम् ।
जौरे द्वे चाटस्त्वच्च यवानी हिङ्गुसैन्धवम् ॥
आरग्वधेन संयुक्तं चूर्णं सष्टमेव च ।
वातश्लेष्मोद्भवे गुल्मे सुखमाशुप्रपद्यते ।
उग्रगन्धा फलचिकं देवदारुपुनर्नवा ॥
त्रितृप्तसौवर्चलोपेतं चारोदकसमन्वितम् ।
पीतं वातकफे गुल्मे शुभकारि परं मतम् ॥”

इति वातश्लेष्मगुल्मचिकित्सा ॥ * ॥

इति हारीते चिकित्सितस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥
“रुच्युक्त्यारुणशिरा तनुजालगवाक्षितः ।
गुल्मोऽथवा पृथक् दोषैः संवृष्टैर्निश्चयं गतः ॥
भ्यान्तवस्थ च दोषेण नारीणां ज्ञायतेऽयमः ।
ज्वरच्छेदितसारोदोर्मनादौ च कर्मभिः ॥
कर्शितो वातलाग्यति शीतं याम्बुमुक्षितः ।
यः पिवत्यनुचानानि लङ्घनं ध्रुवनादिकम् ॥
सेवते देहसंचोभिच्छर्दिं वा ससुदीरयेत् ।
अगुदीर्णानुदीर्णान् वा वातादीन् विसृजति ॥
स्नेहस्नेदावनभ्यस्य शोधनं वा निधेवते ।
शुद्धो वायु विदाहौनि भजते स्यन्दनानि वा ॥
वातोत्पन्नास्तस्यमलाः पृथक् क्रुद्धाङ्घ्रिप्रोथवा ।
सर्वे वा रक्तयुक्ता वा महास्रोतोऽनुशायिनः ॥
ऊर्ध्वार्धोमार्गमावृत्य कुर्वते शूलपूर्वकम् ।
सर्पार्धोपलभ्य गुल्माख्यसुतृजतं गन्धिरूपिणम् ॥
कर्शनात् कफविट्पित्तैर्मार्गस्यावरणेन वा ।
वायुः कृताश्रयः कोष्ठे रौक्ष्यात् काठिन्यमागतः ।
स्वतन्त्रः स्वाश्रये दुष्टः परतन्त्रः पराश्रये ॥
पिण्डितत्वादन्तर्तोऽपि सूर्जत्वमिव संश्रितः ।
गुल्म इत्युच्यते वस्तिनाभिहृत्पार्श्व-संश्रयः ॥
वातात्मन्याशिरःशूलं ज्वरघ्नोऽहन्तकूजनम् ।
यथा सूर्येव विट्सङ्गः कच्छादुच्चुसनं सुहुः ॥
स्तम्भो गान्धे मुखे शोषः काशश्च विषमवह्निता ।
रुच्युक्त्यारुणगादित्वं चलत्वादनिलस्य च ॥
अनिरूपित-संस्थान-स्थानवृद्धिचययथः ।
पिपीलीकाद्याम इव गुल्मः स्फुरति तुदते ॥
पित्तादाहोऽन्धको मूर्च्छा विडम्बेदखेददङ्ग-
ज्वराः ।

हारिद्रत्वं त्वगादेषु गुल्मस्य सर्पार्धनासहः ॥
दूयते दीप्यते सोष्मा स्वस्थानं दहतीव च ।
कफात् स्तैमित्यमरुचिः सदनं शिशिरज्वरः ॥
पीनसालस्य-हृत्तास-कासशुक्लगादिताः ।
गुल्मोऽवगाढः कठिनो गुरुः सुप्तः स्थिरोऽल्प-
रक् ॥

खदोषस्थानधामानः स्नेहो काले च रुक्तराः ।
प्रायस्त्रयस्तु ब्रह्मेत्या गुल्माः संवृष्टलक्षणाः ॥
सर्वजसोत्तरगदाहः शौघपाकी घनोन्नतः ।
सोऽसाध्यो रक्तगुल्मस्तु स्त्रिया एव प्रजायते ॥
ऋतौ वा नवस्तथा वा यदि वा योनिरोगिणी ।
सेवते वातलानि स्त्री क्रुद्धस्तस्याः समीरणः ॥

निरुणद्धार्तवं योन्यां प्रतिमासमवस्थितम् ।
कुचिं करोति तन्मर्म-लिङ्गमाविष्करोति च ॥
हृत्तास-दौहदस्तन्य-दर्शनं चामतादिकम् ।
क्रमेण वायुसंसर्गात् पित्तयोनितया च तत् ॥
शोणितं कुरुते तस्या वातपित्तोत्पन्नगुल्मजान् ।
रुक्तात्मदाहातिसारदङ्ग्वरादीनुपद्रवान् ॥
गर्भाश्रये च सुतरां शूलंदुष्टाहगाश्रये ।
जन्याश्च सावदीर्गन्धतोदस्यन्दनवेदनाः ॥
न चाङ्गेर्गर्भवद् गुल्मः स्फुरत्यपि तु शूलवान् ।
पिण्डीभूतः स एवास्याः कदाचित् स्यान्दते चिरात् ॥
न चास्या वैड्यैः कुचिर्गुल्म एव तु वर्हते ।
स दोषसंश्रयो गुल्मः सर्वो भवति तेन सः ॥”

इति वामटे निदानस्थाने पञ्चमेऽध्याये ॥

“रूक्षान्नपानैरतिसेवनेर्वा

शोकेन मिथ्या प्रतिकर्मणा वा ।

विचेष्टितैर्वा विषमातिमात्रैः

कोष्ठे प्रकोपं समुपैति वायुः ॥

कफस्य पित्तस्य स दूधधिला

प्रोद्धूय मार्गान् विनिबध्य ताभ्याम् ।

हृत्प्रीहपार्श्वोदरवत्तिशूलं

करोत्यधो याति न बह्वमार्गः ॥

पक्षाश्रये पित्तकफाश्रये वा

स्थितः स्वतन्त्रः परसंश्रयो वा ।

सर्पार्धोपलभ्यः परिपिण्डितत्वात्

गुल्मो यथा दोषमुपैति नाम ॥

वस्तौ हि नाभ्यां हृदिपार्श्वयोर्वा

स्थानानि गुल्मस्य भवन्ति पञ्च ।

पञ्चात्मकस्य प्रभवन्तु तस्य

वक्ष्यामि लिङ्गानि चिकित्सितं च ॥

क्रियाक्रममतः सिद्धं गुल्मिणां गुल्मनाशनम् ।

प्रवक्ष्याम्येतज्जडैश्च योगान् गुल्मनिवर्हणान् ॥

रूक्षव्यायामजं गुल्मं वातिकं तीव्रवेदनम् ।

बहुविट्मारुतं स्नेहेरादितः समुपाचरेत् ॥

भोजनाभ्यञ्जनैः पानैर्निरूहेः साधुवासनैः ।

स्निग्धस्य भिषजा खेदः कर्तव्यो गुल्मशान्तये ॥

स्रोतसां मार्हवं कृत्वा जिला मारुतमुख्यम् ।

भिच्चा विवर्त्तं स्निग्धस्य खेदो गुल्ममपोहति ॥

स्नेहपानं मतं गुल्मे विशेषोर्ध्वनाभिजे ॥

हृत्पार्श्वोदरं पृथक् ।

हृदया योष्ये पृथ्वीका चयचित्रकसेन्धवः ।

साजाजीपिप्यलीम्लेर्दोषोर्विपचैदृष्टतम् ॥

मातुलुङ्गदधिचौर-कोलम्लकदाडिमैः ।

रसैस्तद्वातगुल्मं शूलानाहविमोक्षणम् ॥

योन्मर्शार्श्वहृदोषश्वासकासारचिज्वरान् ।

वस्तिहृत्पार्श्वशूलं पृथमेतदुपोहति ॥”

इति हृत्पार्श्वोदरं पृथक् ॥ * ॥

“तेन प्रसन्ना गोमूत्रभारनालं यवायजः ।

गुल्मजठरमानाहं पीतमेकत्र साधयेत् ॥”

इति तैलपञ्चकम् ॥ * ॥

“यथोक्तैः कोपनैर्दोषाः कुपिताः कोष्ठमागताः ।

जनयन्ति गृणां गुल्मं स पञ्चविध उच्यते ॥

पञ्च गुल्माश्रया गृणां पार्श्वहृन्नाभिस्तयः ।

कुपितानिलम्लत्वाद्गृन्मलोदयादपि ॥
गुल्मवद्वा विशालत्वाद् गुल्म इत्यभिधीयते ।
स यस्मादात्मनिचयं गच्छत्यपस्विबुद्बुदः ॥
अन्तः सरति यस्माच्च न पाकस्तुपयात्यतः ।
सदनं मन्दता वज्रे राटोमोऽल्पविकूजनम् ॥
विगमनानिलसङ्गश्च सौहृत्वासहता तथा ।
द्वेषोऽन्ने वायुरूहं च पूर्णरूपेण गुल्मिनाम् ॥

हृत्कुचिशूलं सुखकण्ठशोषो

वायोनिरोधो विषमागिता च ।

ते ते विकाराः पवनात्मकाश्च

भवन्ति गुल्मेऽनिलसम्भवे तु ॥

खेदज्वराहारविदाहदाहा-

स्तृष्णाङ्गरागः कटुवहता च ।

पित्तस्य लिङ्गान्यखिलानि यानि

पित्तात्मके तानि भवन्ति गुल्मे ॥

स्तैमित्यमन्नं रूचिरङ्गसाद

श्चर्दिः प्रसेको मधुरास्यता च ।

कफस्य लिङ्गानि च यानि तानि

भवन्ति गुल्मे कफसम्भवे तु ॥

सर्वात्मकाः सर्वविकारयुक्ताः

सोऽसाध्य उक्ताः क्षतजश्च वक्ष्ये ।

“न स्यान्दते नोदरमेति वृद्धिं

भवन्ति लिङ्गानि च गर्भिणीनाम् ॥

तं गर्भकालातिगमे चिकित्स्य

महगर्भवं गुल्ममुपशान्तिं तज्ज्ञाः ॥”

चिकित्सा यथा ॥

“वातगुल्मादितं स्निग्धं युक्तं स्नेहविरचनैः ।

उपाचरेत् यथाकालं निरूहेः साधुवासनैः ॥

पित्तगुल्मादितं स्निग्धं काकोल्यादिष्टेन तु ।

विरक्तं मधुरैर्योगैर्निरूहेः समुपाचरेत् ॥

श्लेष्मगुल्मादितं स्निग्धं पिप्पल्यादिष्टेन तु ।

तीक्ष्णैर्विरक्तं तद्रूपैर्निरूहेः समुपाचरेत् ॥

सन्निपातोत्थिते गुल्मे त्रिदोषघ्नो विधिर्हितः ।

पित्तवज्रतुगुल्मिन्या नाभ्याः कार्यः क्रियाविधिः ॥

विशेषमपरचास्याः श्लेष्म रक्तविभेदनम् ।

पलाश-भस्मस्रोतेन सिद्धं सर्पिः प्रयोजयेत् ॥

दद्यादुत्तरवस्तिश्च पिप्पल्यादिष्टेन तु ।

उज्ज्वीर्णं मेदयेद्भिन्नं विधिराष्टगदरोहितः ॥

आनूपौदकमज्जानो वसातेनं पृथं दधि ।

विपक्रमेकतः शस्तं वातगुल्मेऽनुवाशनम् ॥

जाङ्गलैकशफानान् वसा सर्पिश्च पौष्टिके ।

तेन जाङ्गलमाज्जान एव गुल्मं कपोत्थिते ॥

घात्रीफलानां खरसे षडङ्गं विपचैदृष्टतम् ।

शर्करा सैन्धवोपेतं तद्धितं वातगुल्मिने ॥

चित्रकयोषिसिन्धूय पृथ्वीका चयदाडिमौ ।

दीप्यकयन्त्रिकाजाजी हृदया धान्यकैः समैः ॥

दध्यारनालवदर-म्लकखरसेर्धृतम् ।

तत् पिबेद्वातगुल्माग्निदोषान्नाटोपशूलान्तु ॥

विडदाडिमसिन्धूय-हृतमुग्धयोषज्वरीकैः ।

हिङ्गुसौवर्चलचार-रगट्वाभ्याम्वेतसैः ॥

बीजपूररसोपेतं सर्पिर्दधिचतुर्गन्धम् ।

साधितं दाधिकं नाम गुल्महृत् श्रीहशूलजित् ॥